

c) oprava grafických prací z konstruktivního rýsování na vyšších školách průmyslových jednou týdenní hodinou naukovou za každou třídu, ve které jest více než třicet řádných žáků, a jednou týdenní půlhodinou naukovou za každou třídu, ve které jest více než patnáct řádných žáků;

d) správa rozsáhlých sbírek učebních pomůcek a knihoven jako jedna až dvě týdenní hodiny naukové; ministr školství a národní osvěty ustanoví v dohodě s ministrem financí, které sbírky, pokud se týče knihovny, jest pokládati za rozsáhlé;

e) u profesorů technické vedení vyučování v dílnách na vyšších školách průmyslových a na mistrovských školách strojnických, jakož i práce s provozem těchto dílen spojené až šesti týdenními hodinami naukovými;

f) každá hodina vyučování nedělního, dále každá hodina vyučování v sobotu po 14. hodině a v ostatní všední dny po 18. hodině jednou a půl hodinou vyučování toho kterého druhu;

g) řízení tělocvičných her tak, že padesát skutečně konaných hodin her se počítá za jednu týdenní hodinu naukovou.

(2) Ministr školství a národní osvěty po dohodě s ministrem financí stanoví v mezích daných předchozím odstavcem, jakou výměrou se hodnotí úkony uvedené v odstavci 1, č. 1, písm. b) a č. 2, písm. d) a e).

§ 3.

(1) Za každou týdenní hodinu, převyšující nejvyšší výměru učební povinnosti, trval-li příslušný úkon nepřetržitě aspoň jeden měsíc (hodinu přespočetnou), náleží ředitelům, profesorům a učitelům odměna, a to za přespočetnou hodinu naukovou, po případném přepočtení veškerých hodin na hodiny naukové podle §u 1, odst. 3, až do jedné pětiny nejvyšší výměry jejich učební povinnosti ročních 480 Kč, nad tuto míru ročních 600 Kč; u suplujících profesorů činí dotčená odměna až do jedné pětiny nejvyšší výměry jejich učební povinnosti ročních 384 Kč, nad tuto výměru ročních 480 Kč.

(2) Končí-li se při zjišťování přespočetných hodin celkový počet zlomkem, pokládá se každá započatá čtvrtina za úplnou čtvrtinu.

§ 4.

(1) Co jest v tomto nařízení ustanoveno o ředitelích, platí i o profesorech a učitelích, pověřených zatímní správou ústavu.

(2) Profesory a učitele podle tohoto nařízení, pokud není jinak stanoveno, jest rozuměti přednosty odboru, profesory definitivní, zatímní a suplující a učitele definitivní a zatímní.

(3) Hodinou se rozumí časová základna vyučovacího rozvrhu.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dne 1. září 1928 a provede je ministr školství a národní osvěty.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Novák v. r.

Dr. Spina v. r.

Udržal v. r.

Dr. Nosek v. r.

Černý v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Najman v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Gažík v. r.

133.

Vládní nařízení

ze dne 17. července 1928

o úpravě služebních a platových poměrů nižších orgánů silničních, mostních a vodních v oboru ministerstva veřejných prací.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

ÚVODNÍ USTANOVENÍ.

§ 1.

(1) Prvá část tohoto nařízení platí pro nižší zaměstnance silniční, mostní a vodní, druhá část jeho pro pomocné nižší zaměstnance silniční, mostní a vodní ve státní službě stavební, při ředitelství pro stavbu vodních cest a v plavebnictví, třetí část tohoto nařízení pak pro zaměstnance, na které se vztahují ustanovení části první i druhé, pokud se z jednotlivých ustanovení jinak nepodává.

(2) Pokud se v té které části užívá slova „zaměstnanci“ bez bližšího označení, jest tím rozuměti zaměstnance, na které se dotýká část vztahuje.

Č Á S T P R V Á.

Nižší zaměstnanci silniční, mostní a vodní.

DÍL I.

Služební a platové poměry za činné služby.

§ 2.

Zaměstnanecké kategorie.

(1) Ve státní službě stavební, při ředitelství pro stavbu vodních cest a v plavebnictví zřizují se tyto kategorie nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních:

kategorie montérů na zdýmadlech (jezích, vorových propustích a plavidlech),

kategorie cestářů,

kategorie poříčních, pobřežních a přístavních strážníků,

kategorie pomocníků na zdýmadlech (jezích, vorových propustích a plavidlech) a u přístavů (přístavních vrátných),

kategorie topičů a lodníků na státních parolodích nebo motorových člunech.

(2) Zaměstnancům přísluší služební označení podle kategorie, ve které jsou ustanoveni.

§ 3.

Systemisace služebních míst.

(1) Služební místa nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních se systemisují v rámci stanovené normální potřeby sil ve dvou platových stupnicích, a to služební místa montérů v I. platové stupnici, služební místa ostatních kategorií uvedených v § 2 ve II. platové stupnici.

(2) Systemisace služebních míst provede se podle osobních stavů odděleně pro jednotlivé kategorie a vyžaduje schválení vlády.

(3) Zaměstnanci mohou být ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa. Propůjčiti služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdněno, nebo propůjčiti služební místo systemisované v jiném osobním stavu nebo pro jinou kategorii bez současného přestupu do tohoto osobního stavu nebo této kategorie je nepřipustno.

Podmínky pro ustanovení.

§ 4.

Zaměstnancem může být ustanoven jen, kdo vyhovuje všeobecným podmínkám předepsaným pro ustanovení ve státní službě, jest mužského pohlaví, dovršil nejméně 20. rok

věku, jest k službám, jež má obstarávat, tělesně i duševně způsobilý, upotřebitelný a důvěryhodný a má vzdělání nejméně obecné školy.

§ 5.

(1) Jen se svolením ministerstva veřejných prací může být za okolností hodných zvláštního zřetele ustanoven,

1. kdo překročil 40. rok věku,

2. ten, jehož způsobilost k jednání jest omezena z jiného důvodu než pro nezletilost,

3. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo pro trestný čin, spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti,

4. kdo byl z trestu ze státní nebo jiné veřejné služby propuštěn neb takovou službu opustil v průběhu disciplinárního řízení,

5. kdo by svým ustanovením byl podřízen nebo podroben dozoru osoby, s níž jest v poměru manželském, adopčním, schovaneckém, nebo s níž jest příbuzným nebo sešvakřen ve vzestupné nebo sestupné linii nebo v poboční linii až včetně do třetího stupně.

(2) Nastane-li u zaměstnance již ustanoveného okolnost uvedená pod číslem 5, budiž neprodleně zařízení, čeho by snad bylo třeba v zájmu služby.

§ 6.

Čekatelé.

(1) Nižším zaměstnancem silničním, mostním a vodním může být s výjimkou uvedenou v odstavci 5 ustanoven pouze ten, kdo skutečně ztrávil stanovenou čekatelskou dobu v zaměstnanecké kategorii, ve které má být ustanoven.

(2) Čekatelem může být ustanoven jen, kdo splnil všeobecné podmínky předepsané pro ustanovení zaměstnancem (§ 4) a případné zvláštní podmínky předepsané ministerstvem veřejných prací pro ustanovení čekatelem příslušné kategorie a vykazuje dva roky jiné nepřetržité služby státní jako plně zaměstnaná síla.

(3) Ustanovení čekatele jest přípustno jen, je-li v osobním stavu v příslušné kategorii volné systemisované služební místo. Každý čekatel váže jedno systemisované služební místo.

(4) Čekatelská doba stanoví se pěti roky.

(5) Ze zvláště závažných služebních důvodů může vláda v jednotlivých výjimečných případech k souhlasnému návrhu ministerstva

veřejných prací a ministerstva financí povolit, aby čekatelská doba byla zkrácena nebo prominuta. Toto právo přísluší ministerstvu veřejných prací, má-li býti zaměstnanec, který již vyhověl podmínce stanovené v odstavci 1, převzat do jiné kategorie nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních.

(6) Služební plat čekatelský se určí zvláštním vládním nařízením.

(7) Ustanovení tohoto nařízení o zaměstnancích, na které se vztahuje prvá část tohoto nařízení, platí, pokud se z jednotlivých ustanovení jinak nepodává, i pro čekatele.

§ 7.

Ustanovení čekatele zaměstnancem.

Čekatel se ustanoví zaměstnancem, jakmile dovrší stanovenou čekatelskou dobu v kategorii, ve které má býti ustanoven, a vyhověl všeobecným i případným zvláštním podmínkám, předepsaným ministerstvem veřejných prací pro ustanovení čekatelů zaměstnanci v příslušné kategorii. Předpisy o vyloučení neb odkladu zvýšení služného zaměstnancova (§ 20) se vztahují obdobně na ustanovení čekatele zaměstnancem.

§ 8.

Postup při ustanovování.

(1) Zaměstnance ustanovují v státní stavební službě úřady zemské, jinak ministerstvo veřejných prací.

(2) O propůjčení služebního místa budiž vydána ustanovovací listina, v níž sluší dovolati se tohoto nařízení, uvéstí služební místo, které se propůjčuje, den, kterým přísluší služební plat, a se služebním místem spojené služební označení.

(3) Teprve doručení této ustanovovací listiny se stává propůjčení místa účinným. Ustanovovací listina je osvědčením soukromoprávního služebního poměru a zaměstnanec se podrobuje jejím přijetím všem ustanovením tohoto nařízení.

(4) Ustanovuje-li se uchazeč, který není dosud v činné službě státní, budiž v ustanovovací listině určena lhůta, ve které má nastoupiti službu. Nenastoupí-li v této lhůtě, pozbývá ustanovení účinnosti, leč by mu úřad zmíněný v odstavci 1 průtah do 15 dnů dostatečně ospravedlněný prominul.

§ 9.

Služební přísaha.

(1) Nastupující službu, zaměstnanci vykonávají do rukou přednosty služebního úřadu nebo úředníka jím k tomu ustanoveného služební přísahu tohoto znění:

„Přisahám a slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vlády poslušen, že budu veškery zákony zachovávat, všechny své služební povinnosti podle platných zákonů a nařízení vykonávat pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím, příkazů svých představených budu poslušen a ve všem svém jednání jen prospěchu státu a zájmu služby budu dbáti.“

(2) Tato služební přísaha vykonává se tím způsobem, že přísahající bez ohledu na to, jakého jest náboženského vyznání, znění přísahy mu předčítané opakuje a po té podá ruku tomu, kdo ho beré do přísahy.

(3) Po vykonání ústní přísahy podepíše přísahající zápis o přísaze datem opatřený. Výkon přísahy s uvedením dne jest úředně ověřiti na ustanovovací listině.

(4) Přísahu nekoná, kdo již vykonal stejnou přísahu orgánům Československé republiky a od té doby nepřetržitě státu slouží.

§ 10.

Počátek služební doby.

Služební doba počíná při prvním neb opět-ném ustanovení dnem nastoupení služby, při bezprostředním přestoupení z jiného státního služebního poměru dnem zproštění služby v tomto služebním poměru.

§ 11.

Služební výkaz.

(1) Úřad (§ 76, odst. 2) povede o každém zaměstnanci služební výkaz, do něhož se zapisují veškerá osobní data důležitá pro služební i platové poměry zaměstnancovy vůbec a pro zvýšení služného a vyměření výslužného zvláště.

(2) Zaměstnanec jest povinen ohlásiti tato data služebnímu úřadu ihned po nastoupení služby a oznamovati všechny změny, pokud nespočívají na úředních opatřeních.

(3) Každý zaměstnanec jest oprávněn nahlednouti u služebního úřadu do svého služebního výkazu a opsati si jej.

§ 12.

Služební povinnosti.

(1) Zaměstnanci jsou povinni práce, kterých služba jim přikázaná vyžaduje, konati věrně, pilně a poctivě podle nejlepšího vědomí a svědomí a osvojiti si svědomitě potřebné k tomu vědomosti a zručnosti. Jsou zodpovědní za rychlé a přesné provedení svěřených jim služebních prací a mají ve věcech služebních přesně zachovávat nařízení svých představených a řídit se všemi služebními předpisy. Jejich pracovní doba se určuje podle potřeby služby.

(2) Jsou povinni zachovávat mlčelivost o věcech úředních a služebních vůči každému, jemuž nejsou povinni je služebně sdělit, pokud nebyli pro určitý případ této povinnosti zproštěni. Tato povinnost trvá i ve výslužbě i po zrušení služebního poměru.

(3) Ručí za statek jim zaměstnavatelem svěřený a za každou škodu jejich zaviněním způsobenou. Náhrady stanoveny budou pořadem služebním.

(4) Jsou povinni svým představeným účtovat a chovat se jak ve služebním styku, tak i ve styku se stranami zdvořile; přísně jest zakázáno, aby přijímali od stran vzhledem ke svým služebním výkonům dary nebo jiné výhody nebo si je dali slíbiti.

(5) Jsou povinni ve službě i mimo službu dbáti důstojnosti svého stavu a služebního postavení.

(6) Zaměstnancům jest zapovězena účast ve spolku, přičila-li by se pro snahy nebo způsob činnosti spolku jejich povinností. Rovněž jest jim zakázáno zúčastniti se sdružení, jejichž účelem jest rušiti, zdržovati nebo zastaviti úřadování nebo službu. Nesmějí náležeti k cizozemské společnosti, sledující politické účely.

(7) Zaměstnanci jsou povinni všechny žádosti, rozklady a stížnosti ve služebních nebo služebního poměru se týkajících osobních věcech činiti služební cestou. Stížnosti do služebních nařízení představených nemají odkladného účinku.

(8) Zaměstnanec v dočasné výslužbě jest povinen, stane-li se zase ke službě způsobilým, nastoupiti k úřednímu vyzvání v určené lhůtě opět službu, při čemž se mu vyměří služební plat, jaký měl při odchodu do dočasné výslužby; nevyhoví-li tomuto vyzvání, zanikají veškeré nároky jeho i jeho příslušníků na odpočivné a zaopatřovací platy.

(9) Podrobnosti o služebních povinnostech stanoví ministerstvo veřejných prací příslušnými služebními řády.

§ 13.

Sňatek.

Uzavře-li zaměstnanec sňatek, jest povinen oznámiti to do 15ti dnů služebnímu úřadu.

§ 14.

Dovolená.

(1) Zaměstnancům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená.

(2) Nejmenší míra dovolené se určuje v kategorii montérů:

pro čekatele a pro zaměstnance se služným až včetně 7800 Kč . . . 8 dny,
pro zaměstnance se služným 8556 Kč 10 dny,
se služným 9300 Kč . . . 14 dny,
se služným vyšším . . . 18 dny;

v ostatních kategoriích:

pro čekatele a pro zaměstnance se služným až včetně 7920 Kč . . . 8 dny,
pro zaměstnance se služným až včetně 9000 Kč . . . 10 dny,
se služným vyšším . . . 14 dny.

(3) Povolení dovolené, přesahující výměru podle předchozího odstavce, může býti učiněno závislým na podmínce, že za dobu přesahující tuto výměru nebude zaměstnanec bráti služební plat a že se tato doba nezapočítá pro zvýšení služného a pro nárok na výslužné ani pro jeho výměru.

(4) Povolení dovolené, přesahující 6 měsíců, jest vždy učiněno závislým na všech v předchozím odstavci uvedených podmínkách.

(5) Při počítání šestiměsíčního trvání dovolené se považuje činná služba mezi dovolenou konaná jen tehdy za přerušení dovolené, dosahuje-li období činné služby nejméně poloviny délky dovolené bezprostředně před tím požívané. V tomto případě se počítá šestiměsíční doba dovolené teprve od konce služby konané mezi oběma obdobími dovolené. Bylo-li období činné služby kratší, jednotlivé oddíly dovolené při stanovení šestiměsíčního trvání dovolené se sečítají.

§ 15.

Služební plat.

Služební plat se skládá ze služného, činového a výchovného.

§ 16.

Služné a jeho zvýšení.

(1) Služné se stanoví v ročních částkách takto:

Stupeň služného:	platová stupnice:	
	I.	II.
	Kč	
1.	6.300	6.500
2.	7.056	6.840
3.	7.800	7.380
4.	8.556	7.920
5.	9.300	8.460
6.	10.056	9.000
7.	10.800	9.540
8.	11.556	10.080
9.	12.300	10.620
10.	13.056	11.160

(2) Pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, přísluší při prvním neb opětovém ustanovení zaměstnancem počáteční služné příslušné platové stupnice.

(3) Služné se zvyšuje postupem do vyšších stupňů. Zvýšení služného nastává, jakmile zaměstnanec dovrší tři roky započitatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně téže platové stupnice, a jest závislé na podmínce, že zaměstnanec služebně vyhovuje (§ 20, odst. 1, č. 3).

(4) Dojde-li služební úřad k úsudku, že zaměstnanec v uplynulém kalendářním roce služebně nevyhovoval, uvedomí jej o tom písemně nejdéle do konce března běžného roku. Zaměstnanec má právo podati námitky do 15 dnů po vyznění k nejbližší nadřízenému úřadu, jenž rozhodne s konečnou platností.

(5) Zvýšení služného se provádí z moci úřední.

§ 17.

Činové.

(1) Činové se vyměří podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona) a stanoví se v ročních částkách takto:

ve skupině míst A	Kč 3.000
" " " B	" 2.556
" " " C	" 2.100
" " " D	" 1.656

(2) Zaměstnanci s činovým skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto vzdělání a

to i za prázdniny činovné podle skupiny míst C.

(3) Za trvalé úřední působení zaměstnancovo (§ 12, odst. 1, platového zákona) platí obec, která jest mu přikázána příslušným úřadem (§ 76, odst. 2) jako bydliště.

V ý c h o v n é.

§ 18.

Výchovné činí při jednom nezaopatřeném dítěti (§ 19) 1200 Kč, při více nezaopatřených dětech 2100 Kč ročně.

§ 19.

(1) Výchovné přísluší s omezeními níže uvedenými na vlastní, nevlastní neb adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají československé státní občanství. Které děti se pokládají za nezaopatřené, řídí se předpisy platnými pro státní pragmatikální zaměstnance.

(2) Na děti starší osmnácti roků přísluší výchovné jen:

1. studují-li na veřejném neb právem veřejnosti nadaném učilišti, až do dokončení studia, nejdéle však

a) do dokončení 21. roku věku při studiu na středních neb odborných školách,

b) do dokončení 24. roku věku při studiu na vysokých školách, avšak jen studují-li s řádným prospěchem, anebo

2. jsou-li pro trvalou duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoli výdělku neschopny.

(3) Na děti, které se zdržují v cizině nebo tam navštěvují školu, výchovné nepřisluší. Výjimky může povolit v odůvodněných případech ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Na děti, které nežijí ve společné domácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné v plné výměře jen tehdy, přispívá-li na jejich výživu aspoň částkou, rovnající se částce stanoveného výchovného, jinak pouze částkou, kterou skutečně přispívá na jejich výživu. Na nemanželské dítě přísluší výchovné otcí teprve od doby, kdy mu bylo dítě s jeho svolením v matrice připsáno. Na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(5) Za podmínek předchozích odstavců přísluší výchovné též na schovance, pokud schovanecký poměr byl založen smlouvou, uzavře-

nou před poručenským soudem (úřadem), není-li za výživu (výchovu) smluvena nebo placena žádná náhrada a není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(⁶) Nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši výchovného, musí oprávněný včas ohlásiti a případné podmínky nároku prokázati. Nesprávná udání jsou trestna podle všeobecných předpisů trestních a disciplinárních bez újmy následků podle odstavce 7 § 74.

§ 20.

Vyloučení a odklad z zvýšení služného.

(1) Pro zvýšení služného se nezapočítávají tato období:

1. doba činné služby vojenské, pokud za ni nepřísluší služební plat;
2. dovolená přesahující výměru uvedenou v § 14, odst. 2, povolená s podmínkou, že se nezapočítává pro zvýšení služného;
3. kalendářní roky, ve kterých zaměstnanec služebně nevyhovoval;

4. doba ztrávená v dočasné výslužbě;
5. doba, po kterou se zaměstnanec samovolně vzdalil služby a pozbyl proto za ni služebního platu (§ 37, odst. 2, čís. I, 4);

6. doba, na kterou zaměstnanec byl disciplinárním nálezem vyloučen ze zvýšení služného;

7. doba, na kterou bylo vysloveno disciplinárním nálezem snížení služného;

8. doba, po kterou byl zaměstnanec suspendován z důvodu konkursu, dále doba suspense, byl-li zaměstnanec odsouzen k disciplinárnímu trestu nebo zbaven svéprávnosti.

(2) Rozhodnutí o zvýšení služného se odloží, vznikne-li pochybnost, zda zaměstnanec služebně vyhovuje, pokud zmíněná pochybnost trvá, nebo bylo-li proti zaměstnanci zavedeno disciplinární řízení nebo byl-li suspendován, až do ukončení disciplinárního řízení nebo až do zrušení suspense.

§ 21.

Započtení pro zvýšení služného.

(1) Předpisy, jimiž se přiznává nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků, neplatí s výjimkou předpisů o započtení služby v československých legiích a o započtení doby ztrávené ve vlastnosti děle sloužícího poddůstojníka čs. vojska.

(2) Ze zvláště závažných služebních důvodů může ministerstvo veřejných prací při prvním nebo opětném ustanovení zaměstnancem povolit započtení určité doby ztrávené v dřívějším služebním poměru nebo zaměstnání pro zvýšení služného. Započtení služby nebo zaměstnání spadajícího do doby před dovršením 18. roku věku je však vyloučeno.

(3) Započtení doby, na něž zaměstnanec nemá právního nároku, vyžaduje souhlasu ministerstva vnitra a ministerstva financí. Započtení provedené proti tomuto ustanovení jest právně neúčinným. Vznikly-li z takového právně neúčinného započtení přeplatky, buď vymáháno jejich vrácení. Od vymáhání může býti upuštěno se svolením ministerstva veřejných prací za souhlasu ministerstva vnitra a ministerstva financí, a to jen v případech hodných zvláštního zřetele.

§ 22.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení služného.

Postupové lhůty pro zvýšení služného počínají vždy jen 1. lednem, 1. dubnem, 1. červencem nebo 1. říjnem podle toho, který z těchto dnů nejbližší následuje po počátku služební doby, případně po okolnosti odůvodňující změnu služného.

§ 23.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním nebo opětném ustanovení přísluší služební plat, pokud v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, od prvního dne měsíce následujícího po začátku služební doby a, byla-li služba nastoupěna prvního dne v měsíci, tímto dnem.

(2) Při změně služebního platu obdrží zaměstnanec, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změny služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působistě, s níž jest spojena změna činovného, náleží nové činovné prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění zaměstnance služby v jeho dosavadním působistě.

(3) Při přeložení do výslužby se zastaví služební plat posledním dnem měsíce, v němž byl

zaměstnanec, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, činné služby zproštěn.

(4) Při úmrtí se zastaví služební plat posledním dnem měsíce úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru posledním dnem měsíce, ve kterém zaměstnanec z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo ve kterém byl služební poměr rozvázán.

§ 24.

Výplata služebního platu.

(1) Služební plat se vyplácí v měsíčních lhůtách předem splatných prvního dne měsíce.

(2) Na žádost lze povolit čtvrtletní výplatu činovného předem; bylo-li činovné v příslušném čtvrtletí zastaveno z jiného důvodu než pro úmrtí zaměstnancovo, musí zaměstnanec nahradit měsíční částky vyplacené před nastavší splatností.

(3) Pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., se vyměří ze služebního platu, přídatků na děti a doplňovacího přídatku ženatých (§§ 81 a 82). Měsíční částka příspěvku připadající na zaměstnance se zaokrouhlí, pokud není vyjádřena v korunách bez haléřů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 haléřů, jinak pak na nejbližší vyšší částku v korunách. Zaměstnavatel hradí stejnou částku pojistného.

(4) Úhrn ročních částek příspěvků, které se podle platných předpisů vybírají srážkou ze služebního platu, pokud není vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není dělitelný dvanácti, buď zaokrouhlen na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(5) Zaměstnanci jsou povinni platit ze svého daň důchodovou připadající na jejich služební příjmy.

(6) Zaměstnanci jsou osvobozeni od povinnosti platit taxy a poplatky z propůjčení služebního místa a kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé služební příjmy.

§ 25.

S r á ž k y.

S měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vyloženo soudní opatření zajišťovací nebo exekuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoli právním jednáním:

1. Náhrady ze služebního poměru (§ 12, odst. 3);

2. pensijní příspěvky;

3. pojistné podle § 24, odst. 3;

4. peněžité pokuty (§ 37, odst. 2, čís. 1, 3);

5. přeplatky na služebních příjmech;

6. splátky na zálohy na služné (§ 27) v povolených měsíčních částkách.

§ 26.

Naturální příjmy a jiné stálé výhody a náhrada služebních výloh.

(1) Zda, v jaké míře a za jakých předpokladů přísluší zaměstnancům nárok na naturální příjmy nebo jiné stálé výhody, určí vláda k souhlasnému návrhu ministerstva veřejných prací a ministerstva financí.

(2) Stejným způsobem se upraví nárok na náhradu služebních výloh.

(3) Až do úpravy podle předchozích odstavců platí dosavadní předpisy.

§ 27.

Z á l o h y n a s l u ž n é.

(1) Nižšímu zaměstnanci silničnímu, mostnímu nebo vodnímu, který skutečně ztrávil v této vlastnosti dobu alespoň pěti roků, do níž se nevčítá doba čekatelská, může být, ocitl-li se neštěstím nebo nemocí bez své viny v tísní, povolena bezúročná, nejdéle do dvou roků splatná záloha na služné až do výše tříměsíční částky služného.

(2) Větší výhody při povolování záloh mohou být poskytnuty jen ministerstvem veřejných prací se souhlasem ministerstva financí, kterému je v těchto případech též zůstaveno stanovit způsob a podmínky splácení, jakož i potřebná zajišťovací opatření. Totéž platí, má-li být záloha povolena zaměstnanci, který ocitl se beze své viny v tísní z jiného než v předchozím odstavci uvedeného důvodu.

§ 28.

V o j e n s k á s l u ž b a.

(1) Nárok a výměra služebních platů zaměstnanců, kteří byli povoláni k výkonu činné vojenské služby, řídí se obdobou předpisů, platných pro státní pragmatikální zřízení.

(2) Zaměstnancům zůstane po dobu zákonné presenční služby vojenské zachováno služební místo, nastoupí-li opět civilní službu

nejdéle do 15 dnů po skončení vojenské službě presenční.

(3) Po dobu cvičení ve zbrani se zachovává zaměstnanci služební místo, nastoupí-li opět civilní službu do 7 dnů po skončeném cvičení ve zbrani.

§ 29.

Služební překážky.

(1) Nastala-li u zaměstnance služební překážka nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná a řádně prokázaná, vyplácí se služební plat po dobu jejího trvání, nejdéle však po dobu jednoho roku.

(2) Doba jednoho roku se počítá podle zásad platných pro nemocenské pojištění; onemocněl-li zaměstnanec, jemuž byl poskytován služební plat podle předchozího odstavce, nejpozději do osmi týdnů po té, kdy uzdraviv se nastoupil službu, znovu touže nemocí, jest toto onemocnění, pokud jest spojeno s neschopností ku práci, považovati za pokračování onemocnění dřívějšího.

§ 30.

Přeložení.

(1) Zaměstnanec může býti přeložen k jinému služebnímu úřadu neb na jiné služební působišť.

(2) Při přeložení do jiného služebního působišť buď, pokud to služba připouští a nejde-li o přeložení z trestu podle § 37, odst. 2, č. II, 2, vzat ohled na osobní poměry zaměstnancovy.

Ukončení služebního poměru.

§ 31.

Služební poměr zaměstnanců končí:

- a) ztrátou československého státního občanství,
- b) výpovědí (§ 32),
- c) zrušením pro služební překážky (§ 33) nebo zrušením z důvodu, že zaměstnanec nenastoupil včas civilní službu v případech § 28, odst. 2 a 3,
- d) vzdáním se služby (§ 34),
- e) propuštěním (§§ 35 a 42),
- f) přestupem do jiného státního služebního poměru,
- g) úmrtím.

§ 32.

Zaměstnavatel i zaměstnanec může služební poměr kdykoli vypovědět, aniž uvede důvodu,

při čemž zaměstnavatel nechť omezí výpověď na případy, ve kterých podle jeho názoru důležitý služební zájem vyžaduje, aby byl služební poměr zrušen. Výpovědní lhůta činí pro zaměstnavatele tři měsíce, pro zaměstnance jeden měsíc. Při výpovědi se zrušuje služební poměr koncem měsíce, ve kterém výpovědní lhůta uplyne. Před koncem měsíce, ve kterém výpovědní lhůta uplyne, nesmí zaměstnanec bez výslovného svolení zaměstnavatele opustiti službu.

§ 33.

Trvá-li služební překážka uvedená v § 29 jeden rok, budiž služební poměr bez újmy případných nároků na odpočivné a zaopatřovací platy (díl II. části první) bez dalšího zrušen.

§ 34.

(1) Prohlášení, že zaměstnanec se vzdává služby, buď podáno písemně, a je k jeho účinnosti třeba, aby bylo úřadem (§ 76, odst. 2) přijato.

(2) Prohlášení smí býti odmítnuto, je-li zaměstnanec v disciplinárním vyšetřování nebo má-li peněžité závazky ze služebního poměru.

(3) Vzdáním se služby zřiká se zaměstnanec služebního označení, platů a všech jiných ze služebního poměru vznikajících práv pro sebe a své příslušníky.

§ 35.

(1) Zaměstnanci, kteří byli uznáni vinnými zločinem nebo kteří byli pro jiný trestní čin soudem odsouzeni k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu, jsou dnem, kterým rozsudek nabyl moci práva, propuštěni.

(2) Objeví-li se dodatečně, že zaměstnanec byl ustanoven na základě neplatných dokladů nebo nesprávných údajů nebo že podařilo se mu jinak dosíci služebního místa, ač nesplnil některou z podmínek předepsaných v § 4 nebo nebyl podle § 5 dispensován, může býti bez dalšího propuštěn, jakmile tato okolnost vyjde na jevo.

(3) Propuštění má za následek ztrátu služebního místa a všech nároků odpočivných a zaopatřovacích pro zaměstnance a jeho příslušníky.

(4) Proti opatřením podle odstavce 1 nebo 2 může zaměstnanec podati stížnost k ministerstvu veřejných prací; stížnost nemá odkladného účinku. Nebude-li propuštění uznáno správným, bude-li však rozvázání služebního poměru schváleno, vyplatí se zaměstnanci

služební plat příslušející za dobu výpovědní lhůty.

§ 36.

Při zrušení služebního poměru buď zaměstnanci na žádost vydáno vysvědčení o době a druhu jeho služebního zaměstnání a, žádá-li o to, též o tom, jakým způsobem byl jeho služební poměr zrušen a jaké bylo jeho chování a způsobilost; byl-li však služební poměr zrušen propuštěním (§§ 35 a 42) nebo pro služební překážku (§ 33), nesmí se o tom činiti zmínka.

Jak se stíhá porušení služebních povinností.

§ 37.

Služební tresty.

(1) Zaměstnancům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým osobním chováním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služebního poměru, budou uloženy služební tresty.

(2) Porušení povinností bude stíháno pořádkovými tresty nebo disciplinárními tresty podle toho, jde-li o nesprávnost, nebo je-li porušení povinností služebním přečinem, který dlužno vzhledem ke způsobu, míře, opakování a k jiným přitěžujícím okolnostem trestati přísněji.

I. Pořádkové tresty jsou:

1. Ústní výstraha,
2. písemná výstraha,
3. peněžitá pokuta, která však nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíční částky služného a v témže měsíci býti uložena častěji než třikrát,
4. ztráta částek služebního platu připadajících na dny neospravedlněného vzdálení se služby, zvláště též na dny nedostatečně omluveného překročení dovolené.

II. Disciplinární tresty jsou:

1. Písemná důtka,
2. přeložení z trestu na jiné služební působišť,
3. vyloučení zvýšení služného na dobu jednoho až nejvíce šesti pololetí, po případě odklad ustanovení čekatele nižším zaměstnancem na tutéž dobu,
4. snížení služného nejvýše o 25% na dobu jednoho až nejvýše šesti pololetí,
5. přeložení do výslužby s výslužným nejvýše o 25% zmenšeným, má-li zaměstnanec aspoň deset roků započitatelných pro nárok na

výslužné; takové přeložení do výslužby z trestu může se státi na určitý čas nebo na trvalo,

6. propuštění (§ 42), jež má za následek ztrátu služebního místa a všech nároků odpočívných a zaopatřovacích pro zaměstnance a jeho příslušníky.

(3) Několik disciplinárních trestů nelze zpravidla současně uložit; pouze trest uvedený v odstavci 2, čís. II, 2, lze výjimečně spojit s některým z trestů uvedených v témže odstavci pod čís. II, 1, 3 nebo 4. Disciplinární trest nevylučuje však současně uložení trestu pořádkového.

(4) Peněžitě pokuty uvedené v odstavci 2, čís. I, 3, plynou do státní pokladny a bude jich použito k dobročinným účelům ve prospěch nižších orgánů silničních, mostních a vodních.

Ř í z e n í.

§ 38.

a) Při pořádkových trestech.

Pořádkové tresty ukládá bezprostředně představený nebo přednosta služebního, případně nadřízeného úřadu. Před trestním opatřením buď zaměstnanci dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené, o čemž jest učiniti úřední záznam.

§ 39.

b) Při disciplinárních trestech.

(1) Disciplinární tresty ukládá příslušný úřad (§ 76, odst. 2).

(2) Vyšetřování se koná ústně; zahájí je zpravidla přednosta služebního úřadu (jeho zástupce) a provede je sám nebo vyšetřujícím komisařem, jím k tomu určeným; orgán povolaný rozhodovati v tomto disciplinárním případě (příslušný úřad) může však určit jiného úředníka, kterému má býti svěřeno provedení disciplinárního vyšetřování.

(3) O ústním jednání se sepíše protokol.

(4) Obviněnému buď přesně naznačen služební přečin jemu za vinu kladený a buď mu dána příležitost, aby se v každém bodu obvinění ospravedlnil. Bezprostředně po sepsání jeho výpovědi buď mu zápis přečten a poskytnuta mu tím možnost oprav a doplňků. Po skončeném vyšetřování buďtež předloženy spisy příslušnému úřadu, aby rozhodl.

(5) Vyhne-li se zaměstnanec úmyslně výslechu, může býti uložen disciplinární trest i bez jeho slyšení.

(6) Nález bude dodán obviněnému písemně.

(7) Obviněný může proti nálezu, ve lhůtě 15 dnů, počínajíc dnem následujícím po jeho doručení, podati služební cestou stížnost k ministerstvu veřejných prací. Tato stížnost má odkladný účinek.

§ 40.

c) Společná ustanovení.

Každý pořádkový nebo disciplinární trest buď zapsán do služebního výkazu; tento zápis může být se svolením ministerstva veřejných prací vymazán po třech rocích, choval-li se zaměstnanec bezvadně.

§ 41.

Suspense.

(1) Suspendován buď zaměstnanec:

1. proti němuž bylo zavedeno přípravné vyšetřování pro zločin nebo pro jiný trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti nebo

2. na něžž uvalena byla vyšetřovací vazba pro trestní čin nebo

3. na jehož jmění uvalen byl konkurs.

(2) Suspense může být vyslovena i tehdy, když proti zaměstnanci bylo zavedeno přípravné vyšetřování pro jiný trestný čin nebo když vzhledem k jeho chování bezpečnost nebo vážnost úřadu nebo služební zájem vyžadují, aby byl odstraněn.

(3) O okolnostech, které zavdaly podnět k suspensi, buď, nenastane-li podle § 35 propuštění bez disciplinárního řízení, zavedeno vždy také disciplinární vyšetřování.

(4) Suspensi vysloví úřad, jemuž přísluší vynést disciplinární náleze; v naléhavých případech může však také přednosta služebního úřadu vysloviti suspensi, k níž musí si dodatečně vyžádati schválení úřadu, zmíněného v předchozí větě.

(5) Suspense končí dnem, kterým disciplinární náleze byl doručen, zní-li však náleze na přeložení do výslužby nebo na propuštění, dnem, kterým toto rozhodnutí nabylo moci práva. Suspense však může být zrušena dříve, není-li již důvodu pro její další trvání.

(6) Po dobu suspense může příslušný úřad suspendovanému zaměstnanci snížit služební příjmy až na polovinu.

(7) Zní-li disciplinární náleze na mírnější disciplinární trest nežli na propuštění nebo na přeložení do výslužby, a jsou tu okolnosti zřetele hodné, může ministerstvo veřejných prací dodatečně povolit úplné nebo částečné

vyplacení zadržené části služebního platu. Nebyl-li obviněný ani trestním soudem uznán vinným ani disciplinárně potrestán, buď suspense zrušena se zpětnou účinností a rozdíl mezi plným a sníženým služebním platem dodatečně vyplacen.

§ 42.

Disciplinární propuštění.

(1) Propuštění může být vysloveno na základě disciplinárního řízení pro hrubá porušení služebních povinností, jakož i pro takové skutky, pro něž zaměstnanec se stane nehodným důvěry nebo pro něž jeho ponechání ve službě se nesrovnává se zájmy služebními nebo s vážností úřadu.

(2) Za těžké porušení služebních povinností pokládá se zejména, když zaměstnanec se protiví nebo je neposlušen ve službě, odepře konati službu, opomene povinnou úctu k představeným, přijme nebo požaduje dary nebo jiné výhody vzhledem ke svým služebním výkonům, je ve službě opilý, lehkovážně se zadluhuje, hrubě porušuje povinnost úřední mlčenlivosti.

DÍL II.

Odpočivné a zaopatřovací platy zaměstnanců a jejich pozůstalých.

§ 43.

Pro nižší zaměstnance silniční, mostní a vodní, kteří odešli do výslužby za účinnosti tohoto nařízení, pro pozůstalé po těchto zaměstnancích a po zaměstnancích, kteří zemřeli v činné službě za jeho účinnosti, platí obdobně ustanovení o odpočivných a zaopatřovacích platech státních pragmatikálních zřízení.

Č Á S T D R U H Á.

Pomocní nižší zaměstnanci silniční, mostní a vodní.

DÍL I.

Služební a platové poměry za činné služby.

§ 44.

Služební skupiny.

(1) Ve státní službě stavební, při ředitelství pro stavbu vodních cest a v plavebnictví používá se vedle nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních podle části první tohoto nařízení k obdobným úkonům také pomocných nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních.

(2) Pomocní nižší zaměstnanci silniční, mostní a vodní se zařadují do dvou služebních skupin, a to:

do I. služební skupiny pomocní montéři na zdymadlech (jezích, vorových propustích a plavidlech),

do II. služební skupiny pomocní cestáři, pomocní porčníci, pobřežní a přístavní strážníci, nižší pomocníci na zdymadlech (jezích, vorových propustích a plavidlech) a u přístavů (pomocní přístavní vrátní), pomocní topiči a pomocní lodníci na státních parolodích neb motorových člunech.

(3) Zaměstnanci přísluší služební označení, odpovídající služebnímu místu, které mu bylo propůjčeno.

§ 45.

Systemisace služebních míst.

(1) Pomocní nižší zaměstnanci silniční, mostní a vodní mohou být ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa. Služební místa se systemisují v rámci stanovené normální potřeby sil ve dvou platových stupnicích, a to služební místa zaměstnanců I. služební skupiny v I. platové stupnici, služební místa zaměstnanců II. služební skupiny v II. platové stupnici (§ 52). Systemisace se provede odděleně podle platových stupnic a osobních stavů a vyžaduje schválení vlády.

(2) Propůjčiti služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdněno, nebo propůjčiti služební místo systemisované pro jiný osobní stav nebo jinou služební skupinu bez současného přestupu zaměstnance do tohoto osobního stavu nebo této služební skupiny jest nepřipustno.

§ 46.

Podmínky pro přijetí.

Ustanovení §§ 4 a 5 platí obdobně i pro pomocné nižší zaměstnance silniční, mostní a vodní.

§ 47.

Založení služebního poměru.

Služební poměr pomocných nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních spočívá na služební smlouvě písemně sjednané mezi příslušným úřadem (§ 76, odst. 2) a zaměstnancem. Tato smlouva musí vyhovovati ustanovením tohoto nařízení a nesmí obsahovati ujednání, která by se jim přičila.

§ 48.

Služební přísaha.

O služební přísaze těchto zaměstnanců platí obdobně ustanovení § 9.

§ 49.

Služební povinnosti.

O služebních povinnostech platí obdobně ustanovení §§ 12 a 13.

§ 50.

Dovolená.

(1) Zaměstnancům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená na zotavenou, a to zaměstnancům s denním platem včetně až do 5. stupně ve výměře 6 dnů, ostatním ve výměře 8 dnů.

(2) Po dobu dovolené náleží zaměstnancům příslušný služební plat.

Služební plat.

§ 51.

(1) Služební plat se skládá z denního platu a výchovného.

(2) Služební plat náleží, pokud se v tomto nařízení jinak nestanoví, toliko za dny skutečné služby, jakož i za dny klidu, připadající do doby služby.

§ 52.

(1) Denní plat se stanoví podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona); počáteční denní plat činí ve skupině míst A u zaměstnanců I. služební skupiny měsíčně 700 Kč, u zaměstnanců II. služební skupiny měsíčně 680 Kč a zvyšuje se vždy po třech rocích započítatelné služební doby ztrávené s dosavadním denním platem u zaměstnanců I. služební skupiny o částku 25 Kč měsíčně, u zaměstnanců II. služební skupiny o částku 20 Kč měsíčně, v obou případech nejvýše devětkrát. Zvýšení denního platu se provádí z moci úřední. Podmínkou zvýšení jeho jest, aby zaměstnanec služebně vyhovoval.

(2) Ve skupině míst B se snižuje měsíční částka denního platu o 37 Kč, ve skupině míst C o 75 Kč a ve skupině míst D o 112 Kč.

(3) Zaměstnanci s denním platem skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 53) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto

vzdělání a to i za prázdniny denní plat podle skupiny míst C.

(4) Ustanovení § 17, odst. 3, platí obdobně.

§ 53.

(1) Výchovné činí měsíčně při jednom nezaopatřeném dítěti 100 Kč, při více nezaopatřených dětech 175 Kč.

(2) Ustanovení § 19 platí obdobně.

§ 54.

Vyloučení a odklad zvýšení denního platu.

(1) Pro zvýšení denního platu se nezapočítávají období, za která nepřisluší denní plat, mimo dobu cvičení ve zbraní, nastoupí-li zaměstnanec opět službu do 7 dnů po skončeném cvičení ve zbraní.

(2) Rozhodnutí o zvýšení denního platu se odloží, nastane-li u zaměstnance, jenž dosáhl nároku na zvýšení denního platu, pochybnost, zda ještě služebně vyhovuje. Doba, po kterou zaměstnanec služebně nevyhovoval, se nezapočítá pro zvýšení denního platu.

§ 55.

Započtení pro zvýšení denního platu.

(1) Ustanovení § 21, odst. 1, platí obdobně.

(2) Požádal-li zaměstnanec, jehož služební poměr byl nastoupením vojenské presenční služby zrušen, nejdéle do 15 dnů po propuštění z vojenské presenční služby u příslušného úřadu (§ 76, odst. 2), aby byl opět ustanoven, a bylo-li mu propůjčeno systemisované služební místo, započte se mu doba před nastoupením vojenské služby v poměru zaměstnance započitatelná pro zvýšení denního platu.

(3) Rovněž tak se započte zaměstnanci, jehož služební poměr byl zrušen výpovědí bez jeho zavinění, byl-li opět ustanoven na systemisované služební místo zaměstnance, doba při zrušení služební poměru započitatelná pro zvýšení denního platu, netrvalo-li přerušování služební poměru déle než 6 měsíců.

(4) Ze zvláště závažných služebních důvodů může ministerstvo veřejných prací při prvním neb opětném ustanovení povolit započtení určité doby ztrávené v dřívějším služebním poměru nebo zaměstnání pro zvýšení denního platu. Započtení služby nebo zaměstnání spadajících do doby před dovršením 18. roku věku je vyloučeno.

(5) Ustanovení § 21, odst. 3, platí obdobně.

§ 56.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení denního platu.

O postupových lhůtách pro zvýšení denního platu platí obdobně ustanovení § 22.

§ 57.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním neb opětném ustanovení přísluší služební plat, pokud ve smlouvě není jinak ustanoveno, dnem nastoupení služby.

(2) Při změně služebního platu obdrží zaměstnanec nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvním dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působiště, s nímž jest spojena změna denního platu, náleží nový denní plat prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění zaměstnance služby v jeho dosavadním působišti.

(3) Byl-li pomocný nižší zaměstnanec ustanoven čekatelem nebo zaměstnancem podle části první tohoto nařízení, zastaví se mu jeho služební plat dnem, který předchází dnu, od něhož mu přísluší nový plat podle § 23.

(4) Při přeložení do výslužby se zastaví služební plat dnem, v němž zaměstnanec, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, byl činně služby zproštěn.

(5) Při úmrtí se zastaví služební plat dnem úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru dnem, kterým zaměstnanec z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo kterým byl služební poměr rozvázán.

§ 58.

Výplata služebního příjmu (platu).

(1) Služební plat zaměstnanců se vyplácí v měsíčních lhůtách pozadu splatných posledního dne každého měsíce; přísluší-li služební plat jen za část měsíce, vyplatí se za každý den jednou třicetinou měsíční částky.

(2) Ustanovení § 24, odst. 3 až 6, platí obdobně.

§ 59.

Srážky.

S měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vyžádáno soudní opatření zajišťovací neb exe-

kuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoli právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 49),
2. pensijní příspěvky,
3. pojistné podle § 58,
4. peněžité pokuty (§ 68, odst. 2, čís. 3),
5. přeplatky na služebních příjmech.

§ 60.

Naturální příjmy a jiné stálé výhody a náhrada služebních výloh.

Ustanovení § 26 platí obdobně.

§ 61.

Vojenská služba.

Po dobu cvičení ve zbrani se zachovává zaměstnanci služební místo, nastoupí-li opět civilní službu do 7 dnů po skončeném cvičení ve zbrani.

§ 62.

Služební překážky.

Ustanovení § 29 platí obdobně.

§ 63.

Přeložení.

(1) Zaměstnanec může být přeložen do jiného služebního působiště nebo na jiné služební místo.

(2) Při přeložení zaměstnance do jiného služebního působiště buď, pokud to služba připouští, vzat ohled na jeho osobní poměry.

Ukončení služebního poměru.

§ 64.

Služební poměr končí:

1. ztrátou československého státního občanství,
2. výpovědí (§ 65),
3. uplynutím doby, na kterou byl sjednán,
4. nastoupením vojenské služby presenčení,
5. zrušením pro neschopnost ke službě nebo jiné služební překážky (§ 66) nebo zrušením z důvodu, že zaměstnanec nenastoupil včas civilní službu v případě § 61,
6. propuštěním (§ 67),
7. přestupem do jiného státního služebního poměru,
8. úmrtím.

§ 65.

(1) Zaměstnavatel i zaměstnanec může služební poměr kdykoli vypovědět, aniž uvede důvody.

(2) Nebylo-li jinak smluveno, činí výpovědní lhůta pro zaměstnavatele u zaměstnanců, kteří nejsou ještě 3 roky ve službě, čtrnáct dnů, u ostatních zaměstnanců jeden měsíc. Pro zaměstnance činí výpovědní lhůta čtrnáct dnů.

§ 66.

Trvá-li služební překážka (§ 62) jeden rok, buď služební poměr bez újmy případných nároků na zaopatřovací platy (díl II. části druhé) bez dalšího zrušen.

§ 67.

(1) Zaměstnanci, kteří byli uznáni vinnými zločinem nebo trestným činem spáchaným ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti nebo kteří byli pro jiný trestný čin soudem odsouzeni k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu, jsou dnem, kterým rozsudek nabytí moci práva, propuštěni.

(2) Kromě toho může zaměstnanec být propuštěn bez předchozí výpovědi, provinil-li se hrubým porušením svých služebních povinností nebo činem, pro který se stane nehodným důvěry nebo pro něž jeho ponechání ve službě se nesrovnává se zájmy služebními a s vážností úřadu.

(3) Zaměstnanec takto postižený jest oprávněn ve lhůtě 15 dnů, počínající dnem následujícím po propuštění, dovolati se písemně rozhodnutí ministerstva veřejných prací, což nemá však odkladného účinku. Nebude-li propuštění uznáno správným, bude-li však rozvázání služebního poměru schváleno, vyplatí se zaměstnanci služební plat příslušející za dobu výpovědní lhůty.

(4) Propuštění má za následek ztrátu služebního místa a všech zaopatřovacích nároků pro zaměstnance a jeho příslušníky.

§ 68.

Pořádkové tresty.

(1) Zaměstnancům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým osobním chováním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služebního poměru, aniž jest porušení to takové, že by bylo třeba užiti ustanovení § 67, budou uloženy pořádkové tresty.

(2) Pořádkové tresty jsou:

1. ústní výstraha,
2. písemná důtka,
3. peněžité pokuta, která však nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíční částky denního platu a v témže měsíci nesmí být uložena častěji než třikráte.

(3) Pořádkové tresty ukládá bezprostřední představený nebo přednosta služebního, případně nadřízeného úřadu. Před trestním opatřením buď zaměstnanci dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené.

(4) Proti uloženému pořádkovému trestu může si postižený u svého služebního úřadu do 8 dnů stěžovati k nadřízenému úřadu, jehož rozhodnutí je konečným.

Změna služebního poměru pomocného nižšího zaměstnance silničního, mostního a vodního ve služební poměr podle části první tohoto nařízení.

§ 69.

(1) Pomocní nižší zaměstnanci silniční, mostní a vodní, kteří nebyli do 12 roků nepřerušené uspokojivé služby ztrávené v této vlastnosti ustanoveni na systemisované místo nižšího zaměstnance silničního, mostního a vodního podle části první tohoto nařízení, staví se co do služebního poměru na roveň zaměstnancům, o nichž jedná část první tohoto nařízení; při tom zůstávají i nadále na systemisovaných služebních místech pomocných nižších zaměstnanců.

(2) Ustanovení předchozího odstavce pozbude platnosti dnem, kterým nabudou podle § 93, odst. 2, účinnosti ustanovení první části tohoto nařízení o čekatelích.

§ 70.

(1) Nový služební poměr těchto zaměstnanců počíná dnem po dovršení služby stanovené v § 69.

(2) Co do služebního poměru platí pro ně všechny předpisy části první tohoto nařízení upravující služební poměr nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních. Pokud jde o dovolenou na zotavenou (§ 14), určuje se její nejmenší míra 8 dnů.

§ 71.

Ustanovení části druhé, dílu I, tohoto nařízení, pokud obsahuje předpisy o úpravě platových poměrů pomocných nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních (§§ 51 a 60), ustanovení části druhé, dílu II, s výjimkou oněch, jež vyplývají z vypověditelnosti služebního poměru pomocného nižšího zaměstnance silničního, mostního a vodního, jakož i ustanovení §§ 87 a 88, platí také pro zaměstnance uvedené v § 69.

Díl II.

Zaopatřovací platy pomocných nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních a jich pozůstalých.

§ 72.

Pro pomocné nižší zaměstnance silniční, mostní a vodní platí obdobně ustanovení části první, dílu II, vládního nařízení ze dne 7. července 1926, čís. 114 Sb. z. a n., o úpravě služebních a platových poměrů pomocných zřízců.

ČÁST TŘETÍ.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení.

A. Společná ustanovení.

§ 73.

Právo stížnosti.

Zaměstnanec, který se pokládá za postižená opatřením na základě tohoto nařízení proti němu vydaným, může se, pokud není jinak stanoveno nebo se z tohoto nařízení jinak nepodává, písemnou stížností služební cestou podanou dovolati vyššího rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, počínající následujícím dnem po vyrozumění. V poslední stolici rozhoduje, pokud se jinak nestanoví, ministerstvo veřejných prací. Stížnost nemá odkladného účinku.

§ 74.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

(1) Byly-li opatřením úřadu upraveny služební příjmy zaměstnancovy z moci úřední, může zaměstnanec, když byl o tom výměrem vyrozuměn, do 15 dnů podati námitky, o kterých rozhodne příslušný úřad, jenž opatření učinil.

(2) Z tohoto rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku zaměstnancovu, může se zaměstnanec odvolati do 15 dnů k ministerstvu veřejných prací.

(3) Námitky a odvolání podle předchozích odstavců sluší podati ve stanovené lhůtě u úřadu, který rozhodl v první stolici. Lhůta počíná dnem následujícím po doručení výměru; počátek a běh lhůty se nezdržují nedělemi nebo státem uznanými svátky a památnými dny. Případně-li na ně konec lhůty, pokládá se nejbližší pracovní den za poslední den lhůty. Lhůta jest dodržena, byly-li námitky neb odvolání podány před jejím uply-

nutím u úřadu, jehož přednosta jest podle platných předpisů povolán, aby bezprostředně vykonával na zaměstnance služební dozor (služební úřad); rovněž jest lhůta zachována, byly-li námitky neb odvolání během lhůty dány na poštu k dopravě úřadu, který rozhodl v prvé stolici, nebo služebnímu úřadu.

(4) Byly-li zaměstnanci vypláceny služební příjmy nižší, než mu podle vydaných výměrů příslušely, nebo nebylo-li včas učiněno z moci úřední opatření o zvýšení služebních příjmů, na něž zaměstnanec měl podle platných předpisů nárok, může zaměstnanec uplatňovati nárok na doplatek scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které nesprávně vyplacené částky. Totéž platí, pokud zvláštní předpisy jinak nestanoví, o nedoplatecích na služební příjmy, jestliže zaměstnanec svůj příslušný nárok, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, neuplatnil do tří roků od vzniku nároku.

(5) Byly-li zaměstnanci vyměřeny úřadem služební příjmy vyšší, než mu podle platných předpisů příslušely, může býti výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen, byly-li příjmy chybně vyměřeny pro nesprávné použití platných předpisů, do jednoho roku, byly-li příjmy chybně vyměřeny na podkladě nesprávné skutkové podstaty, do tří roků po doručení výměru. Uvedené lhůty jsou zachovány jen, byl-li nový výměr doručen zaměstnanci před jejich uplynutím.

(6) Byl-li výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen proto, že úřad vycházel z nesprávné skutkové podstaty, lze požadovati vrácení neprávem vyplacené částky nejvýše za uplynulou dobu tří roků. Totéž platí, byly-li zaměstnanci omylem vypláceny služební příjmy vyšší, než mu příslušely.

(7) Zavini-li zaměstnanec, že úřad, vyměřuje nebo vyplácí mu příjmy, vycházel z nesprávné skutkové podstaty, může býti výměr změněn nebo zrušen kdykoliv a vrácení přeplatků požadováno bez jakéhokoliv časového omezení.

(8) Ustanovení předchozích odstavců platí i při vyměření a výplatě odpočívých a zaopatřovacích platů.

§ 75.

Exekuce na služební platy a výslužné. Administrativní srážky.

(1) Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých,

platí podle § 150 platového zákona pro zaměstnance a jejich pozůstalé s těmito změnami:

a) Za služební plat ve smyslu § 1 cit. zákona se považuje 75% služebního platu bez výchovného; za výslužné, odbytné a zaopatřovací platy ve smyslu § 2 téhož zákona se považuje 75% výslužného, odbytného, pense vdovy (družky), sirotčí pense, pensí a darů z milosti a jiných obdobných příjmů vesměs bez výchovného a bez přídavků.

b) Služební příjmy, pokud nejsou uvedeny pod písm. a), jsou z exekuce vyňaty a nezačítávají se při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu).

c) Na příjmy náležející dlužníku na děti nebo na ženu lze vésti exekuci neobmezeně pro pohledávku zákonitěho výživného příslušející osobě, na niž dlužník tyto příjmy náleží; v takovém případě buď část těchto příjmů, připadající na věřitele, připočítávána k zabavitelné části platu (pense atd.); náležejí-li dlužníkovi tyto příjmy na dvě nebo více dětí, připočítává se k zabavitelné části platu (pense atd.) jen poměrná část těchto příjmů vypadající podle počtu dětí.

d) Na bytový ekvivalent nebo obdobné platy může býti vedena exekuce jen pro nájemné z bytu dlužníkovy, na úmrtné (pohřebné) neb obdobné platy jen pro útraty pohřební.

(2) Předpisy o exekuci na služební a odpočívny platy zaměstnanců uvedených v odstavci 1 a na zaopatřovací platy jejich pozůstalých neplatí pro administrativní srážky ze služebních a odpočívých platů těchto zaměstnanců a se zaopatřovacích platů jejich pozůstalých, jde-li o pohledávky státu vzniklé ze služebního nebo pensijního poměru nebo se zřetelen na něj.

§ 76.

Příslušnost.

(1) K jednotlivým opatřením podle tohoto nařízení jest příslušným úřad, který jest podle § 8, odst. 1, povolán ustanovovati zaměstnance, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává.

(2) Kde se v tomto nařízení užívá výrazu „úřad“ nebo „příslušný úřad“, rozumí se tím úřad zmíněný v předchozím odstavci.

(3) V otázkách, kde to je zvláště předepsáno, a ve všech otázkách týkajících se odpočívých a zaopatřovacích platů jest si vyžádati předchozí souhlas příslušného finančního úřadu.

§ 77.

L h ů t y.

Ustanovení § 74 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty, stanovené v tomto nařízení.

B. Přejídná ustanovení.

1. Převod do nových platů.

§ 78.

Do nových platů podle tohoto nařízení se převedou nižší zaměstnanci silniční, mostní a vodní, ustanovení na základě příslušných předpisů pro tyto zaměstnance vydaných, a to zaměstnanci všech kategorií vyjmenovaných v § 2.

§ 79.

(1) Montéři obdrží služné I. platové stupnice, ostatní zaměstnanci sem spadající pak služné II. platové stupnice podle § 16.

(2) Rozhodnou pro stanovení výše služného jest započitatelná služební doba (§ 80).

§ 80.

(1) Započitatelnou služební dobou rozumí se služební doba ve vlastnosti nižšího zaměstnance silničního, mostního neb vodního ke dni 1. ledna 1926 skutečně ztrávená a podle dosud platných předpisů pro postup v tomto služebním poměru započitatelná, jakož i doba pro postup v tomto služebním poměru započtená.

(2) Započitatelná služební doba se zaokrouhlí na celá půlletí tak, že se zlomky do tří měsíců nepočítají a zlomky přesahující tři měsíce se počítají za celá půlletí.

(3) Doba, o kterou takto zaokrouhlená doba přesahuje dobu potřebnou k dosažení služného, které zaměstnanec při převodu obdrží (vybývací doba), se započte, pokud se jinak nestanoví, pro zvýšení služného.

2. Přídavky na děti a doplňovací přídavek ženatých.

§ 81.

(1) Zaměstnancům, převedeným podle ustanovení §§ 78 až 80, pokud byli ustanoveni před 7. červencem 1926, přísluší na třetí až šesté nezaopatřené dítě přídavek po 900 Kč ročně.

(2) Tento přídavek náleží za podmínek stanovených pro přiznání výchovného v § 19 na děti narozené do dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 82.

(1) Zaměstnanci, kteří měli v den před účinností tohoto nařízení nárok na jednotný

drahotní přídavek podle II. nebo vyšší rodinné třídy, nebo kterým by tento nárok příslušel v den před účinností tohoto nařízení, kdyby nebylo ustanovení § 6, II a § 7 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., obdrží při převodu do nových platů doplňovací přídavek, který se stanoví v ročních částkách takto:

Stupeň služného:

Platová stupnice:

	I.	II.
1.	1.200	1.200
2.	1.044	1.152
3.	900	1.104
4.	744	1.008
5.	600	900
6.	444	744
7.	300	600
8.	—	444
9.	—	300
10.	—	144

(2) Doplňovací přídavek odpadne, ovdoví-li zaměstnanec nebo nastanou-li u manželky (družky) okolnosti, které podle § 19, odst. 1 a 3, vylučují nárok na výchovné, nebo je-li manželka (družka) ustanovena ve veřejné nebo této na roveň postavené službě, nebo má-li z takovéto služby výslužné.

(3) Bylo-li manželství soudně rozvedeno, přísluší zaměstnanci doplňovací přídavek jen, je-li povinen pečovat o výživu rozvedené manželky. Přispívá-li však na výživu manželky částkou nižší, než činí doplňovací přídavek, obdrží pouze částku, kterou skutečně přispívá; totéž platí, nebylo-li manželství sice soudně rozvedeno, nežije-li však zaměstnanec s manželkou ve společné domácnosti.

(4) Zaměstnanec ovdovělý podrží doplňovací přídavek, dokud udržuje domácnost pro své děti a dokud je zde aspoň jedno nezaopatřené dítě mladší dvanácti roků.

(5) Dosáhne-li zaměstnanec služného, na které připadá doplňovací přídavek jinou částkou, než činí doplňovací přídavek jemu náležející, vyměří se mu nový doplňovací přídavek částkou vypadající podle hořejšího ustanovení. Doplňovací přídavek odpadá, dosáhne-li zaměstnanec služného, se kterým není spojen doplňovací přídavek.

§ 83.

V případech §§ 81 a 82 jest oprávněný povinen každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši přídavku, včas ohlásiti, vyjímajíc případy, v nichž změna nastává dosažením vyššího služného (§ 82,

odst. 5). Opomenutí jest trestno podle všeobecných trestních a disciplinárních předpisů bez újmy následků podle odstavce 7 § 74.

§ 84.

Předpisy pro výplatu služebního platu platí stejně pro výplatu přídaveků na děti a doplňovacího přídaveku.

3. Dosavadní požitky a nové platy. Vyrovnávací přídavek.

§ 85.

(1) Služební příjmy tímto nařízením nově stanovené nastupují na místo všech dosavadních stálých služebních požitků (plat, místní přídavek, jednotný drahotní přídavek, přídavek na děti, odměny podle zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 289 Sb. z. a n.) a jiných na základě zákona, vládního nařízení nebo usnesení vlády povolených, jakož i všech individuálně zaměstnanci udělených osobních přídaveků.

(2) Zvláštní drahotní přídavky povolené vládou zaměstnancům na Slovensku a v Podkarpatské Rusi se nepokládají za požitky (přídavky) po rozumu předchozího odstavce.

(3) Pokud by služební plat, příslušející zaměstnanci podle tohoto nařízení spolu s přídavky na děti, případně s doplňovacími přídavky (§§ 81 a 82), byl po srážce pensijního příspěvku menší nežli úhrn služebních požitků uvedených v odstavci 1 po srážce pensijního příspěvku v den účinnosti nařízení, obdrží zaměstnanec vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu mezi obojími požitky.

(4) Vyrovnávací přídavek se zmenší při prvním zvýšení služného o dvě třetiny částky, o kterou služné bylo zvýšeno, a při každém dalším zvýšení služného o polovinu částky, o kterou dosavadní služné bylo zvýšeno, a to až do úplného zániku.

(5) Nastane-li po dni účinnosti tohoto nařízení okolnost, která by byla podle dosud platných předpisů odůvodňovala snížení nebo ztrátu jednotného drahotního přídaveku nebo přídaveku na děti, k nimž bylo přihlíženo při stanovení vyrovnávacího přídaveku, stanoví se vyrovnávací přídavek pro dobu od prvního dne příštího měsíce tak, jako kdyby ona okolnost byla nastala v den před účinností tohoto nařízení.

(6) Vyrovnávací přídavek se zaokrouhlí, není-li vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelný dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách, dělitelnou dvanácti.

4. Převod do nových platů při reaktivaci.

§ 86.

Zaměstnanci v trvalé nebo dočasné výslužbě se převedou při reaktivaci do nových platů podle pravidel pro převod do nových platů (§§ 78—85) podle stavu v den jejich odchodu do dočasné, případně trvalé výslužby.

5. Ustanovení pomocného nižšího zaměstnance silničního, mostního a vodního nižším zaměstnancem silničním, mostním a vodním podle části první.

§ 87.

(1) Dokud nenabudou účinnosti ustanovení části první tohoto nařízení o čekatelích, mohou býti na volná systemisovaná služební místa nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních ustanovováni jen pomocní nižší zaměstnanci silniční, mostní a vodní.

(2) Propůjčení služebního místa montéra na zdýmadle (jezu, vorové propusti a plavidle), systemisovaného v I. platové stupnici, jest přípustno jen, vykazuje-li pomocný montér alespoň šest roků, propůjčení služebního místa nižšího zaměstnance silničního, mostního neb vodního, systemisovaného ve II. platové stupnici, vykazuje-li pomocný nižší zaměstnanec silniční, mostní neb vodní alespoň sedm roků nepřerušené skutečné služební doby, ztrávené ve vlastnosti pomocného nižšího zaměstnance silničního, mostního neb vodního. V této době musí pomocný nižší zaměstnanec vykonávat po dobu alespoň čtyř roků službu té kategorie, ve které má býti ustanoven.

(3) Pomocný nižší zaměstnanec silniční, mostní neb vodní může býti ustanoven nižším zaměstnancem jen, splnil-li všeobecné a případně zvláštní podmínky stanovené pro ustanovení nižším zaměstnancem příslušné kategorie.

§ 88.

(1) Při ustanovení zaměstnancem podle části první tohoto nařízení obdrží zaměstnanec počáteční služné příslušné platové stupnice. Je-li toto služné stejné jako roční částka jeho dosavadního denního platu zmenšená o čínovné, započte se doba v dosavadním denním platu ztrávená pro zvýšení služného.

(2) Je-li však roční částka jeho dosavadního denního platu zmenšená o čínovné vyšší než počáteční služné, obdrží zaměstnanec služné,

teré se rovná roční částce jeho dosavadního denního platu zmenšené o činovné, po případě, není-li takového služného, tuto částku nejbližše převyšuje. Je-li součet služného a činovného nižší než roční částka denního platu, který by zaměstnanci za stejných podmínek příslušel při příštím zvýšení denního platu, započte se doba v dosavadním denním platu ztrávená pro zvýšení služného.

(3) Při výpočtu podle odstavců 1 a 2 se bere za základ činovné skupiny míst, podle níž byl vyměřen dosavadní denní plat zaměstnancův.

6. Různá ustanovení.

§ 89.

Vznikl-li před účinností tohoto nařízení zaměstnanci ve státní službě již ustanovenému právní nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků ve služebním poměru, ve kterém se zaměstnanec převádí, provede se toto započtení podle dosavadních ustanovení; neměl-li zaměstnanec právního nároku, může se započtení provést podle dosavadních předpisů jen tehdy, žádal-li o to písemně ještě před účinností tohoto nařízení.

§ 90.

Úprava služebních platů podle tohoto nařízení nemá vlivu na výši částky, o kterou byl zaměstnanci snížen jeho služební plat pravoplatným disciplinárním nálezem před vyhlášením tohoto nařízení.

§ 91.

(1) Zaměstnanci převedení do nového platu se posuzují, jako kdyby skutečně měli služební místo systemisované v platové stupnici, jejíž služné obdrželi.

(2) Zaměstnanci převedení do nového platu zařadí se na služební místa systemisovaná pro tu kterou kategorii v platové stupnici, jejíž služné podle § 79, odst. 1, obdrželi. Zaměstnanci, pro které by nebylo volných systemisovaných míst, budou vedeni nad systemisovaný stav a zařadí se postupně na uprazdňující se služební místa.

§ 92.

Zaměstnanci obdrží služební označení, odpovídající služebním místům, na která byli zařadí.

C. Závěrečná ustanovení.

§ 93.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926.

(2) Ustanovení první části tohoto nařízení o čekatelích nabudou účinnosti, jakmile osobní stav zaměstnanectva bude odpovídati normální potřebě sil, zjištěné podle § 2 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., a to dnem, který určí vládní nařízení.

(3) Personální opatření učiněná v době od 1. ledna 1926 do vyhlášení tohoto nařízení zůstávají v platnosti a sluší je uvést ode dne jejich účinnosti v soulad s ustanoveními tohoto nařízení. Při tom budiž postupováno podle obdoby ustanovení §§ 78 až 86.

(4) Dokud nebude schválena systemisace míst podle tohoto nařízení, jest přípustno jakékoliv personální opatření, které předpokládá systemisaci míst, jen se schválením vlády k souhlasnému návrhu ministerstva veřejných prací a ministerstva financí.

(5) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na zaměstnance, kteří byli podle § 13 nebo § 16 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., přeloženi do trvalé výslužby nebo propuštěni, jestliže byli nejdéle do vyhlášení platového zákona písemně vyrozuměni podle ustanovení, pokud se týče podle obdoby ustanovení odstavce 3 § 13 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n. Služební a platové poměry těchto zaměstnanců se řídí předpisy platnými do dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 94.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení.

(2) Pro zaměstnance, kteří odešli do výslužby před 1. lednem 1926, a pro pozůstalé po nich, jakož i pro pozůstalé po zaměstnancích, kteří zemřeli před tímto dnem, platí dosavadní předpisy týkající se nároků na odpovědné a zaopatřovací platy a jejich výměry.

§ 95.

Nařízení toto provede ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Spina v. r.

Černý v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Hodža v. r.

Udržal v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Dr. Tiso v. r.

Novák v. r.

Dr. Nosek v. r.

Najman v. r.

Dr. Gažík v. r.